

ся опрѣдѣлява съ отвѣтъ на въпросъ: *кого? что?* като: *сѣѣж* (что?) нивѣж; *бѣѣж* (кого?) Стояна и пр.

77. Отъ срѣднь залогъ глаголи показвать състояніе на прѣдмѣта, или дѣйствіе, что не прѣминува на другъ прѣдмѣтъ; като: *сиѣж*, *сѣдѣж*, *ходѣж*, *скачѣж* и пр.

78. Страдателни-ти глаголи показвать състояніе на прѣдмѣта, възъ кой-то иде дѣйствіе отъ другого; като: *уби ся* чловѣкъ; *гради ся* къща и пр.

79. Отъ възвратень залогъ глаголи показвать дѣйствіе, връжто на сѣщый прѣдмѣтъ, что дѣйствува; като: *мыѣж ся*, *хранѣж ся*.

80. Глаголи отъ взаимень залогъ показвать дѣйствіе взаимно между два, или повече прѣдмѣты; като: *знаѣж ся* съ Стояна; *обычѣж ся* съ . . .

81. Мѣстоименни сѣ тѣя глаголи, кои-то ся употрѣблявать съ дателный падежъ отъ личны-ты мѣстоименія и показвать волю за нѣкакво дѣйствіе или състояніе; като: *иѣ ми ся* (ще ми ся да пиѣж или искамъ да пиѣж), *сиѣ ти ся* (ще ти ся да спиѣж или искахъ да спиѣж).

Забѣлѣжв. При дѣйствителны и срѣдни глаголы може ся притурѣ дателный падежъ отъ възвратно мѣстоименіе, и тогава показвать, че единъ прѣдмѣтъ ся намира захванѣжъ съ всегдашно дѣйствіе за еднѣ работѣ или състояніе на едно мѣсто; като: *стоѣж си*, *сѣдѣж си*, *играѣж си*, *пиѣж си*; като да ся кажѣше: все стоѣж на мѣсто-то си; все сѣдѣж у дома си; все играѣж игрѣж-тѣ си; все пиѣж писмо-то си и пр.